

Britiske paralleller til det amerikanske oprør

Den 19. december (EIRNS) – Vanviddet fortsætter i den amerikanske rigsretsproces og demonstrerer endnu en gang, at det ikke er andet end et orkestreret kupforsøg af ophavsmændene til "Russiagate" i de britiske efterretningscirkler og deres aktiver i det Demokratiske Parti. Nancy Pelosi, der selvfølgelig er klar over, at de latterlige rigsretssagspunkter er usande, og ikke engang ville være forbrydelser selv om de var sande, venter nu med at overføre sagen til retsbehandling i Senatet indtil det nye år, i håb om at der skal opstå et mirakel, der kan retfærdiggøre deres faktiske kriminelle hensigt. Justitsminister William Barr gjorde det her til aften klart på Fox News, at der er begået alvorlige kriminelle handlinger af kupmagerne, og at den særlige anklager John Durhams efterforskning agter at gribe fat om nældens rod, ikke kun i FBI og justitsministeriet, men også i CIA og andre agenturer. Durham har nu udbedt sig mange af de relevante dokumenter vedrørende tidligere CIA-direktør John Brennan, der kørte en stor del af Russiagate-svindlen.

Hensigten – at forhindre Trumps bestræbelser på at etablere venskabelige forbindelser mellem USA og Rusland og Kina og således opbryde den britiske imperialistiske opdeling af verden i uforsonlige blokke – er den samme som i "Ukraine", udvidelsen af kuppet, eftersom de britiske samt Obamas efterretningsfolk er hektiske for at dække over deres direkte rolle i det kriminelle kup mod den valgte Ukrainske regering i forbund med åbenlyse nazi-bander, med det formål at starte en krig med Rusland. Da det ukrainske folk overvældende stemte imod det nynazistiske regime til fordel for præsident Volodymyr Zelenskys intention om at genoprette forbindelserne med Rusland, arbejder Trump nu sammen med Zelensky i dette

øjemed. Den falske rigsretsanklage om "magtmisbrug" for Trumps bestræbelser på at afsløre denne massive forbrydelse er latterlig, men alligevel ekstremt farlig.

Situationen i Storbritannien har mange ligheder – selvom man skal være varsom her, da det er det britiske imperium, der står på spil. Boris Johnson og hans toprådgiver, Dominic Cummings, har appelleret til arbejderklassen i Storbritannien, der traditionelt er på linje med Labour-partiet, for at genoprette Storbritanniens historiske industrielle kapacitet og dens styrke inden for videnskabelig forskning og infrastruktur, med et resultat svarende til Trumps 'jordskredssejr' i traditionelle 'Demokratiske' stater ved valget i 2016. De lag indenfor både arbejderpartiet og det konservative parti, der kæmpede imod Brexit-afstemningen i 2016, som var stærkt støttet af Johnson, blev stort set fejlet ud af embederne ved det nationale valg, som gav Johnson hans historiske flertal.

I både Storbritannien og USA ignoreres det hastigt fremstormende økonomiske sammenbrud. Det er aldeles muligt, at præsident Trump, når boblen brister, vil ty til LaRouche-løsningen, det amerikanske systems politik efter Alexander Hamiltons principper, snarere end til Wall Street-slanget omkring ham. Det er mindre sandsynligt, at Johnson vil gøre det samme, men hvis USA går sammen med Rusland og Kina, hvilket Trump forsøger at gøre, kan denne kombination, med Indien og andre der måtte tilslutte sig, indføre et nyt paradigme for verden, og trække selv briterne med. Dette har været LaRouche-bevægelsens hensigt igennem adskillige årtier – det ligger nu direkte på bordet, hvilket kræver fuld mobilisering af denne nations patrioter og verdens borgere.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
december 2019:**

**Rigsretssag imod Trump kan
ikke få det gamle paradigme
tilbage i kontrol//**

**Brexit + COP25-fiasko. Se
også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

Video:

2. del:

3. del:

Lyd:

Slut med bedrageri af

offentligheden. Tiden er moden til LaRouches strategiske løsninger

Den 17. december (EIRNS) – Det strategiske billede er dramatisk, hvor millioner af mennesker går på gaderne i protest mod umulige levevilkår, fra Chile til Algeriet og Libanon. I hele Frankrig fandt der i dag en massestrejke sted imod – blandt andet – regeringens planlagte ændring af pensionssystemet med krav om flere år på arbejdsmarkedet for mindre compensation. Hundredetusinder af mennesker på tværs af sektorer demonstrerede i et omfang, der overgik selv de enorme forsamlinger tidligere i efteråret. På den berømte Paris-opera stillede både sangere og orkestret sig solidarisk. Forsamlet på operaens trappetrin fremførte de "Va Pensiero", de hebraiske slavers kor fra Verdis opera Nabucco (Nebukadnesar) og andre universelle, patriotiske sange.

Dette er virkeligheden i det kommende nye år. Ingen 'genopvarmede' nyliberale, neo-konservative planer og svindelnumre vil længere kunne formå at forlænge City of London/Wall Streets dødsmerkede 'markedssystem'. Den amerikanske centralbank, Federal Reserve, pumper i løbet af juleferiedagene mange milliarder ind i finanssystemet for at afværge den verserende nedsmeltning.

Det er sådan man må se de seneste dages rekordniveauer på det amerikanske aktiemarked. Pengene flyder rundt overalt. Dagens rekordhøje Dow-indeks på 28.267 er en "opsmeltning", som investorer/spekulanter nu foretrækker at kalde det, hvilket betyder, at det er positivt. Men "opsmeltning" betyder i virkeligheden hvad ordene antyder – økonomisk skum. Der er intet bag "pengene", blot penge og [varm] luft. Federal Reserve-politikken er et bedrageri af offentligheden.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i diskussioner med europæiske kolleger i dag vigtigheden af, at dette er øjeblikket til at udbrede offentligt, hvad der er sandt og gennemførligt – den afdøde statsmand Lyndon LaRouches strategiske økonomiske metode. For fem år siden udstedte han sine "Fire love", baseret på at adskille og forsvare kommercielt nyttige banker gennem Glass/Steagall-loven; stil rigelige kreditter til rådighed for nyttig agroindustriel og infrastrukturel aktivitet, og især til fremme af banebrydende videnskabelige fremskridt gennem rumprogrammet og international rumforskning.

Den form for intervention går hånd i hånd med afsløringen af svindlen bag de 'væbnede' efterretningsnetværk, der går efter det amerikanske præsidentskab, og som også har taget sigte imod Kina og Rusland, på et tidspunkt hvor det er yderst påkrævet med et samarbejde mellem stormagter omkring en fornuftig politik.

I dag sendte præsident Donald Trump et personligt brev til 'House Speaker' (formand for Repræsentanternes Hus, *red.*) Nancy Pelosi, hvor han fordømmer dette svig i de stærkeste vendinger og kalder det et "ulovligt, partipolitisk kupforsøg." Han sagde til hende: "Hvis du virkelig var interesseret i frihed og vores nations frihed, så ville du bruge dine enorme efterforskningsressourcer til at afsløre den fulde sandhed om FBI's forfærdelige magtmisbrug før, under og efter valget i 2016", sagde Trump. "De anklagede i 'Hekseprocesserne i Salem' (foregik i Massachusetts-kolonien i 1692-93, *red.*) fik en mere retfærdig rettergang "(det fulde brev er offentliggjort på Det Hvide Hus' websted).

Hvad der er afgørende, advarede Zepp LaRouche, er at ikke lade den gunstige lejlighed for at afslutte ondska-ben slippe sig af hænde, og at opnå succes ved at handle ud fra det højeste niveau. Førhen har der været bevægelser indenfor forskellige grupper – arbejdere, landmænd, læger og medicinsk personale, undervisere, studerende – hvilke kan være magtfulde

bevægelser, men som derefter bliver besejret på en eller anden måde, når de bliver desorienterede, demoraliserede, truede, eller købt og betalt. Konsekvensen er, at deres produktive og politiske kræfter går tabt eller svækkes, og at alle taber.

Men hvis folk har overblikket på det højeste niveau og [kendskab til] strategiske løsninger, kan det lykkes. Tiden er moden.

Pelosis løgne udstiller den kriminelle hensigt bag kup-komplottet imod Trump

Den 15. december (EIRNS) – Rigsretskuppet – og Trump har kaldt det et kup, og det er et kup – kan faktisk give betydeligt bagslag. Oligarkiet – i USA, Storbritannien og internationalt – er i panik, da Horowitz-rapporten har afsløret USA's og de britiske efterretningsagenteres kriminelle sammensværgelse for at gennemføre et kup mod præsident Donald Trump. Selv Der Spiegel i Tyskland udkom med en forsidehistorie, der udtrykte deres rædsel for, at Trump, trods 'Russiagate' og svindlen med rigsretssagen, ser ud til at ville vinde det næste valg.

Bill Binney – den tidligere leder af den tekniske afdeling hos National Security Agency (NSA), der udformede programmerne til at finde terrorister, men trak sig tilbage da programmet i stedet blev brugt til at spionere på stort set alle i verden – har vist, at der ikke var noget russisk hack af [email-serveren hos det Demokratiske Partis Nationalkomité (DNC), kernen i 'Russiagate'-svindlen. Han gennemgik beviset herfor

på LaRouchePAC's nationale webcast, "Fireside Chat", den 12. december, og er villig til, og ivrig efter, at få denne historie ud i hele USA og internationalt.

Binney og den tidligere CIA-operatør Larry Johnson, der optrådte sammen med ham på LaRouchePAC's telefonkonference, pegede på det faktum, at general Michael Flynn, den tidligere chef for 'Defense Intelligence Agency' (DIA) i Obama-administrationen og Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, var udpeget som et mål i 'Russiagate'-heksejagten, netop fordi han havde afsløret, at Obama-administrationens bevæbning af såkaldte "moderate oprørere" i regimeskifte-krigen mod Bashar Assads regering i Syrien faktisk gik til al-Qaida-terroristnetværket – og værre endnu, at Obama-administrationen gjorde dette med fuldt overlæg. Set i optikken af Obamas og det britiske efterretningsnetværk var Flynns forbrydelse, at han ønskede at etablere venlige bånd med Rusland, ligesom præsident Trump.

Alt dette slår nu tilbage imod kupmagerne, både dem i USA og dem i Storbritannien, Ukraine og andre steder. Som præsident Trump tweetede i dag, står den tidligere FBI-direktør Comey, der ledede 'Russiagate'-svindlen, nu til seriøs fængselstid.

I hendes ugentlige strategiske internationale webcast advarede Helga Zepp-LaRouche i dag om, at den igangværende "våbenklirren" i rigsretsprocessen af lederskabet i det Demokratiske Parti, er tegn på desperation; tegn på at de med rette frygter, at de ved valget i 2020 ikke kan vinde en ærlig valgkamp. Ekspert i forfatningsspørgsmål Alan Dershowitz gør opmærksom på, at der skabes en meget farlig præcedens ved at ødelægge den republikanske opfattelse af præsidentsystemet og erstatte det med et britisk parlamentarisk system, hvor man kan slippe af med en premierminister blot på grund af et flertal i parlamentet.

Den britiske imperialistiske opdeling af verden med NATO mod Warszawa-pagten er død. Macron kaldte NATO "hjernedød", mens

Trump kaldte det "forældet." Da Sovjetunionen blev opløst i 1991, mistede NATO sin raison d'être, eksistensberettigelse, og konfrontationen med Rusland og Kina opbygges bare for at retfærdiggøre store lønninger til bureaukraterne i NATO-apparatet og i det militærindustrielle kompleks. Det er ikke for sent at sige, at NATO bør erstattes med et helt andet system, en sikkerhedsarkitektur, der inkluderer Rusland, og som inkluderer Kina, fordi den nuværende konfrontationspolitik fører til krig. Det er klart, at Trump forsøger at have et anstændigt forhold til Rusland og Kina, mens hvis Hillary Clinton var blevet præsident, kunne vi have haft 3. verdenskrig allerede nu. Det er på tide, at NATO pakker sammen. Vi har brug for en ny tilgang, en tilgang der garanterer planeten og menneskeheden en langsigtet overlevelsessevne.

Et skridt i den retning blev opnået i Spanien i denne uge, da COP25-konferencen den 2.-13. december for malthusiansk folkemord under dække af den forfalskede skrøne om "klimaforandringer" faldt pladask omkuld og ikke var i stand til at fremlægge nye diktater om at stoppe den industrielle udvikling under løggen om, at global opvarmning truer den menneskelige race. Mens mange beskyldte præsident Trump for at underminere den malthusianske plan – og denne ros har han fortjent – skyldes det først og fremmest den vedvarende indsats fra LaRouche-bevægelsen igennem de sidste 50 år for at afsløre de britiske malthusianere som stormtropperne i den nye fascistiske bevægelse til retfærdiggørelse af befolkningsreduktion i verden. Med dette nederlag til malthusianerne bør kræfterne for menneskelig fremgang gå i offensiven for fremskridt – for et nyt Bretton Woods, for globalt samarbejde i regi af den Nye Silkevej og for samarbejde mellem de store civilisationskulturer i et nyt paradigme for den menneskelige race.

Schiller Instituttet, er stiftende medlem af ny kinesisk CGTN-tænk tank

Den 7. dec. (EIRNS) – CGTN (China Global Television Network), den engelsksprogede Tv-station kontrolleret af Kinas Kommunistiske Parti, grundlagde d. 4. december “CGTN-Tænk tanken”, som en del af CGTN’s tredje årlige Globale Medietopmøde, med over 300 repræsentanter fra den politiske verden, erhvervslivet og ledere indenfor medier og teknologi. Den nye tænktank vil have “samarbejdsrelationer med 50 velrenommerede tænktanke verden over, med målet at tilbyde indsigt i globale udviklinger og at fremme kommunikation mellem forskellige kulturer”, meddeltes ifølge en udtalelse fra CGTN, bragt af Xinhua.

Blandt de stiftende medlemmer ved mødet var Helga Zepp-LaRouche, præsenteret som “grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet”. Andre prominente medlemmer inkluderede ledere fra institutioner dedikerede til kulturel dialog, handelskamre og lignende institutioner. Blandt disse kan nævnes Alexander Lukin, leder af Fjernøstasiatiske og SCO-studier ved det Nationale Forskningsuniversitets Højere Skole for Økonomi under det russiske udenrigsministerium, og et fremtrædende medlem af Valdai-klubben.

Helga Zepp-LaRouche, som ved åbningen var den eneste kvindelige repræsentant på scenen (udover ordstyreren Liu Xin, værten for CGTN-showet “The Point with Liu Xin”), berettede til amerikanske medlemmer af Schiller Instituttet, – at hun havde talt på et af arrangementets paneler og lagt fokus på den hastige opløsning af de vestlige finanssysteme og den

presserende nødvendighed for en ny Bretton Woods-aftale for at etablere et nyt system, i overensstemmelse med den Nye Silkevejs ånd.

Hun havde ligeså mange private møder og blev interviewet af China Radio International.

Zepp-LaRouche diskuterede her til morgen sit besøg med LaRouche-organisationens Nationale Eksekutivkomité (NEC), og meddelte at næsten alle kinesere, som hun havde mødtes med, er særdeles oprørte over de stadigt forringede relationer mellem USA og Kina, og de gemene beskyldninger mod Kina fra USA, og frygter at forbedrede forhold sandsynligvis ikke vil finde sted i lang tid fremover. Selvom de er klar over rigsretssagsforfølgelserne mod Trump, har de fleste ingen forståelse for kupforsøget og intentionerne bag. Folk er almindeligvis heller ikke klar over finanskrisens alvor og det truende sammenbrud, sagde hun.

Hvad Kinas egen situation angår, beskrev hun forskellen mellem byerne i Kina og dem i Vesten som "utrolig". Et land med 1,4 milliarder, med omkring hundrede byer med befolkninger på én million eller derover, og trods dette "fungerer alt". Der er rent, der bygges overalt – "ting fungerer, det er hovedforskellen.

Retningen er fremad", sagde hun. Spørgsmålet om "kommunisme", som mange i Vesten hele tiden kalder "en bussemand", en "konstruktion" – det kan ikke sammenlignes med D.D.R. (det tidl. Østtyskland). Det er "socialisme med kinesiske træk" – dvs. at Kina er vendt tilbage til sine konfutsianske rødder, dets værdier, hvorimod vi i Vesten ikke er vendt tilbage til den europæiske Renæssance eller Den amerikanske Frihedskrig. Vi er ikke vendt tilbage til vores egne bedste traditioner.

"Hverken Kina eller Rusland er, som de skildres," betonedes hun.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2019:

For en ny era for menneskeheden med LaRouches løsninger

Download (PDF, Unknown)

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-

for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en

ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betrede". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svingagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Træner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

**POLITISK ORIENTERING den 5.
december 2019:
"Klimakrise" er et
uvidenskabeligt kultisk
korstog,
der truer med at stoppe
økonomisk udvikling.
Se også 2. del 40 min.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del (40 min.)

Lyd:

Forræderiet afsløret: Vil I slutte jer til os for at besejre dette oprørske kup? Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche 1. dec. 2019

Selv med den næsten totale mørklægning i de etablerede medier af den reelle karakter af det kup, der pågår mod præsident Trump, er sandheden ved at komme ud. Helga Zepp-LaRouche fremhævede betydningen af Scott Ritters artikel i *Consortium News* denne uge, som viste, hvordan en relativt ung mand – den "anonyme whistleblower" – blev placeret af John Brennan og andre i en position, hvorfra han kunne manipulere USA's politik over for Rusland og Ukraine, og samtidig undergrave Trumps bestræbelser på at ændre USA's politik ved at koordinere med kupmagerne fra Obamas efterretningsteam.

Ritters artikel skal læses sammen med den tale, som justitsminister Barr holdt, hvori han anklagede dem der presser på for en rigsretssag for at være en del af et "oprørsk kup", samt de opdaterede udsagn fra Barbara Boyd, Bill Binney og Larry Johnson, for at få begreb om hvorfor det nu er muligt at realisere Schiller Instituttets mål om at knuse kuppet og bringe USA ind i det nye paradigme.

I løbet af sin webcast langede hun ud imod den hidtil usete optrapning mod Kina; præsenterede den sande historie om hvad der foregår i Xinjiang-provinsen, idet hun gik tilbage til

hvordan Brzezinski spillede det "Islamiske kort". Derved imødegik bagvaskelserne imod Kina; forklarede hvordan "repokrisen" er et symptom på sammenbruddet i det økonomisk/finansielle system, som kun kan vendes ved at iværksætte Lyndon LaRouches politik; og latterliggjorde EU's erklæring om en "klimakrise", som en del af en fuld offensiv til midlertidigt at redde bankerne, og samtidig ødelægge hvad der er tilbage af den fysiske økonomi.

De objektive betingelser er til stede, konkluderede hun, for et stort øjeblik med global transformation. Hvad der er nødvendigt er, at I, seerne, spiller jeres rolle som aktive og velinformerede borgere, ved at gå sammen med os for at sikre at det sker.

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Instituttets konference, "Menneskehedens fremtid

som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos
her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uhørte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivia.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i

modsatning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henvise til Xi Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige "Goebbels-lignende" propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den

store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger, som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsættes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden." Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange

lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 billioner \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen Econimica, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 billioner dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags

spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 billarder \$, og er på vej mod forventede 2 billarder \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år".

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberal økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvare det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der

har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cybervalutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af term nuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Det er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvorer sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk] deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kluge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskehedens fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte CO₂-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suveræniteten over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe, er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle

geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, *The Soldier and the State*, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefraktionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tanke sæt for et system i opløsning. Det er den tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til historiens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme

politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruiter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og

europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktum, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pobjin Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige

sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lys livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance

med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.